

... ÍTÉLŐTÁBLA
25.Gf.../2015/9

A ... Ítéltábla a felperes neve... jogtanácsos)által képviselt ... felperesnek – a ... Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: ... (... által képviselt **alperes neve** ...) alperes ellen felelősség megállapítása és tartozás megfizetése iránt a ... Törvényszék előtt folyamatba tett perében a 2015. január 27. napján kelt 22.G.../2013/16 számú ítélet ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A ... Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 177.800 (százhetvenhétezer-nyolcszáz) Ft másodfokú költséget.

A le nem rótt 449.759 (négy száznegyvenkilencezer-hétszázötvenkilenc) Ft illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában rögzítette, hogy a ... Kereskedelmi és Szolgáltató Kft-t 2007. március 5-én két magánszemély alapította. A Kft. főtevékenysége az éttermi vendéglátás volt, amelyet a ... szám alatti, mintegy 200 m2 alapterületű bérelt helyiségben folytatott. Az alperes az alapítástól 2008. július 23-ig a Kft. 80 % mértékű részesedéssel rendelkező tagja és képviselőre jogosult vezető tisztségviselője, ügyvezetője volt. A Kft. ellen a felperes 2008. április 22-én cégnyilvántartásba bejegyzett végrehajtási eljárást rendelt el, a Kft. bankszámlája ellen 2008. július 9-én 957.712 Ft, 2008. december 16-án 971.658 Ft összegre vonatkozó inkasszót nyújtott be.

Az alperes a 2008. július 22-én megkötött üzlet rész-átruházási szerződéssel a Kft-ben meglévő 2.550.000 Ft névértékű üzlet részét 1.000.000 Ft vételárért ... vevő részére eladta. A szerződés 3. pontjában a felek rögzítették, hogy az üzlet rész vételárát a társaság gazdasági helyzete – így különösen az APEH által indított végrehajtási eljárás, továbbá az eladó által korábban a társaságra fordított forrásként felvett személyi kölcsönből fennálló tartozás összege, amelyet a vételárból az eladó vállal visszafizetni – figyelembevételével kölcsönös alku során határozták meg és rögzítették, hogy annak hiánytalan átvételét az alperes a szerződés aláírásával elismeri. A vevő az adásvételi szerződéstől kezdődő hatállyal a Kft. önálló cégjegyzési jogosultsággal rendelkező ügyvezetője lett, amely a cégnyilvántartásban a tagsági jogviszonyával együtt átvezetésre került.

Az üzletrész átruházást követően a Kft. által a megbízott könyvelő a részére átadott számviteli bizonylatok alapján 8 alkalommal nyújtott be bevallást, utolsó ízben a 2009. első negyedévig terjedő áfa bevallást. A Kft. a 2009. január és február hónapra vonatkozó árbevétel kimutatást átadta a könyvelő részére, amely szerint a Kft. árbevétele havi 1.300.000 Ft körüli volt. A Kft. könyvelője által csatolt árbevétel kimutatás szerint a Kft. pénztáron keresztül vezetett göngyöltett fogalma bruttó 42.860.147 Ft-ot tett ki. A bizonyítási eljárás adatai alapján az nem volt megállapítható, hogy a Kft. a tevékenységi körét mikor szüntette meg. A felperes az általa vezetett adófolyószámlán az üzletrész adásvételi szerződés időpontjában 2.587.741 Ft adózói tartozást mutatott ki. A felperes által benyújtott, a Kft. 2008. december 31-i gazdasági helyzetét mutató mérleghez kapcsolódó adatok szerint az értékesítés nettó árbevétele 27.234.000 Ft, az anyagjellegű ráfordítások 21.289.000 Ft, az üzleti tevékenység eredménye 2.140.000 Ft volt. A Kft. tárgyi eszközei 4.731.000 Ft, a készletek 108.000 Ft, követelések 100.000 Ft értéke mellett 497.000 Ft pénzeszköz volt nyilvántartva, míg rövid lejáratú kötelezettségként 6.590.000 Ft.

A ... Bíróság, mint Cégbíróság 2011. február 7-én rendelte el a Kft., mint ismeretlen székhelyű cég megszüntetésére irányuló eljárást. A törlést elrendelő határozat 2012. január 14-én emelkedett jogerőre.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes korlátlan felelősséggel tartozik a ... Kft-nek a felperes felé fennálló ki nem elégített 5.621.991 Ft összegű kötelezettségéért és kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a fenti összeg megfizetésére.

A Ctv. 93. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozva előadta, hogy a Kft. az üzletrész átruházás időpontjában nem volt fizetőképese és a mérlegadatok, illetve az általa a Kft. ellen indított végrehajtási eljárásra figyelemmel az alperes az üzletrész átruházásakor nem járt el jóhiszeműen.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a Kft. az üzletrész átruházását követően a 2008. évre vonatkozóan jelentős értékű tárgyi eszközzel, készlettel, követeléssel és pénzeszközzel rendelkezett, fizetőképessége ezért megállapítható. Állította, hogy az üzletrész adásvételi szerződés megkötésekor jóhiszeműen járt el, ügyvéd közreműködését vette igénybe és a vevőt a felperes által kezdeményezett végrehajtásról tájékoztatta, a vételárat pedig ennek figyelembevételével határozták meg. A vevő a társaság vagyoni helyzetével teljes mértékben tisztában volt, részére a könyvelést átadta. Álláspontja szerint a felperes által foganatosított inkasszókiből aggálytalanul megállapítható, hogy az üzletrész átruházás időpontjában a felperesi követelés az inkasszó összegével egyezett meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 355.600 Ft perköltséget. Megállapította, hogy a 337.300 Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Döntése indokolásában a 2006. évi V. tv. (Ctv.) 93. § (2) bekezdésének felhívását követően megállapította, hogy a Kft. az alperes üzletrészének átruházása időpontjában fizetéseképtelen volt, figyelemmel arra, hogy az átruházást 3 hónappal megelőzően elrendelt cégnyilvántartásba is bejegyezték, végrehajtás ellenére a Kft. a tartozását nem tudta kiegyenlíteni. A Kft. tárgyi eszközeinek az üzletrész átruházásának időpontjában a fennálló nyilvántartási értéke pedig nem jelenti, hogy az adós a tartozás kiegyenlítésére fedezettel rendelkezett.

Az alperes személyes nyilatkozatai, illetőleg ... könyvelő és ... tanúk vallomása, valamint a csatolt okiratok alapján az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat akként mérlegelte, hogy az alperes a perben bizonyítani tudta azt, hogy az átruházás során jóhiszeműen járt el. Rögzítette, hogy az alperes személyes nyilatkozata szerint az átruházást megelőzően az étterem működtetését beszüntette, a kifőzde azonban jól működött. Az alperes a végrehajtási eljárásról a vevőt tájékoztatta, az üzletrész

vételárát ennek figyelembevételével határozták meg. ... tanú vallomása alátámasztotta, hogy a vevő a Kft. tagjai számára ismert volt. ... a Kft. könyvelését végző cég képviselője tanúvallomásában, illetőleg a csatolt okiratokkal megerősítette, hogy az üzletrész adásvételi szerződést követően a Kft. tovább működött, bevétellel legalább 2009. február végéig rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság értékelve azt a körülményt, hogy az alperes az üzletrészét az általa korábban ismert személy részére adta el, illetve a vevő a Kft. tevékenységét folytatta, azt a következtetést vonta le, hogy az alperes jóhiszeműen járt el, bízhatott abban, hogy a tevékenység módosítására és az általa végrehajtott költségcsökkentő intézkedésre tekintettel az üzletrész vevője a Kft. tevékenységét eredményesen folytatni kívánja és tudja.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását és a keresetének történő helytadást, valamint az alperes első- és másodfokú perköltség viselésére való kötelezését kérte.

Álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy az üzletrész átruházási szerződésben szerepel a végrehajtási eljárás ténye, továbbá a vételár 1.000.000 Ft-ban lett meghatározva nem jelenti azt, hogy az alperes jóhiszemű volt az átruházás során. Utalt a Ctv. 93.§ (2) bekezdéséhez fűzött indokolásra, valamint a kialakult bírói gyakorlatra, (EBH 2010/2148 számú eseti döntés) mely szerint az üzletrész átruházásakor nem jár el jóhiszeműen az, aki olyan személynek adja el az üzletrészét, akinek üzleti hírneve, tevékenysége iránt nem tájékozódott és a vevőnek az átruházás időpontjában megjelölt lakcíme csak rövid ideig áll fenn. Álláspontja szerint az, hogy a vevő az alperes számára ismert személy volt, nem jelenti azt, hogy az üzleti életben üzletileg megbízhatónak minősíthető. Kiemelte, hogy bár a vevő nem volt hajléktalan, de sem az átruházáskori, sem a jelenleg az adóhatóságnál, valamint a KEKKH által nyilvántartott címről nem volt idézhető.

Az alperes a vevő üzleti szándékairól saját előadása szerint sem tájékozódott, nem győződött meg arról, hogy a vevő az üzletet úgy folytatja, hogy a hitelezői igény kielégítésre kerüljön.

Hivatkozott arra, hogy a bevallásokból arra lehet következtetni, hogy a vevő az üzletet mindössze pár hónapig vitte tovább és utalt ... tanú azon vallomására is, mely szerint a kifőzde az üzletrész adásvételt követően már egyáltalán nem működött.

Előadása szerint az alperes állítása ... tanú vallomására is figyelemmel nem bizonyítja a vételár átvételének megtörténtét, annak elmaradása pedig szintén megalapozza a rosszhiszeműséget.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokaira utalással. Nem vitatta, hogy a ... Kft. az üzletrész adásvételi szerződés megkötésének időpontjában fizetéképtelen volt, ugyanakkor fenntartotta, hogy az alperes az átruházás során jóhiszeműen járt el. Kiemelte, hogy az alperes a személyes előadásából megállapíthatóan az üzletrész adásvételre az alperes egészségi állapota miatt került sor. Az alperes az általa ismert személy részére értékesítette a ... Kft-ben meglévő üzletrészét, amely cég az átruházás időpontjában egy nyilvánvalóan működő kifőzdét üzemeltetett. Azon tény, hogy a vevő az alperes által jól ismert személy, ... tanúvallomása is megerősítette. ... tanú előadása, illetőleg az általa csatolt okiratok pedig alátámasztották, hogy az üzletrész adásvételt követően a cég több, mint fél évig működött, hiszen adó- és járulékbevallásokat nyújtott be és a pénztárgép használata mellett bevételt produkált. Utalt arra, hogy az üzleti megbízhatóság elve egy elvont jogi fogalom és az nem értelmezhető akként, hogy a tag az üzletrészét csak olyan személy részére értékesíthesse, aki korábban is rendelkezett egy üzletrész tulajdonával, hiszen így a vevők közül kirekesztésre kerülne az, aki tagsági jogviszonnyal korábban nem rendelkezett. Utalt még a Gt. azon rendelkezésére, mely szerint az üzletrész megszerzésének pillanatában a kötelezettségek átszállnak az üzletrész vevőjére. Ebből következően álláspontja szerint az alperes az átruházást követő kötelezettségeiért felelősséggel nem tartozhat.

Kiemelte, hogy az üzletrész adásvételi szerződést ügyvéd szerkesztette és ellenjegyezte annak ellenére, hogy ez nem volt érvényességi kellék. A vételárát a felek az APEH tartozásra figyelemmel határozták meg. A Kft. kötelezettségét a vételárba beszámították és a szerződésben külön kiemelten nevesítésre került az APEH által kezdeményezett végrehajtási eljárás, az alperes pedig a társaság valamennyi céges okiratát, teljes könyvelési anyagát bemutatta és átadta a vevő részére. Álláspontja szerint az ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott okirati bizonyíték pedig egyértelműen alátámasztja azt, hogy a vételár az alperes részére megfizetésre került.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és helytálló az arra alapított jogi döntése is, azzal az ítéletábrával teljes mértékben egyetértett. A felperes fellebbezésében lényegében az elsőfokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelése körében elfogadott álláspontját támadja. Az ítéletábrával megítélése szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a Pp.206.§-ának megfelelően okszerűen mérlegelte.

A fellebbezés kapcsán az ítéletábrával csupán az alábbiakra mutat rá:

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. tv. (Ctv.) 2012. március 1-ig hatályban volt, azonban a jelen perben még irányadó 93. § (2) bekezdése szerint ha a céget a cégbíróság a megszüntetési eljárást követően törölte a cégjegyzékből úgy, hogy a cég saját tőkéjének 50 %-át meghaladó ki nem elégített tartozást hagyott hátra, a cég hitelezője kereseti kérelmében kérheti annak megállapítását, hogy a megszüntetési eljárás megindulását megelőző 3 éven belül részesedését átruházó többségi befolyással (Ptk.685/B §) rendelkező volt tag (részvényes) korlátlanul felel a cég ki nem elégített kötelezettségéért, kivéve ha a volt tag (részvényes) bizonyítja, hogy a vagyoni hányad átruházásának időpontjában a cég fizetőképese volt, a vagyonszerzés csak ezt követően következett be, illetve a cég nem volt fizetőképese, de a tag (részvényes) az átruházás során jóhiszeműen járt el. Az idézett jogszabályi rendelkezésből következően a feltételek megvalósulása esetén is lehetőség van a kimentésre, azonban a részesedést átruházó tagot terheli annak bizonyítása, hogy a cég az átruházás időpontjában nem volt fizetőképese, illetve jóhiszeműen járt el. A Ctv. nem rendelkezik ugyanakkor arról, hogy milyen tények, körülmények vonatkozásában vizsgálendő az átruházó jó- illetve rosszhiszeműsége.

Az ítéletábrával osztotta a fellebbezési ellenkérelemben elfoglalt azon jogi álláspontot, hogy önmagában az a tény, hogy a többségi részesedést megszerző fél az üzleti életben nem ismert személy, nem elegendő az átruházó rosszhiszeműségének megállapításához. A kialakult bírói gyakorlat szerint a jóhiszeműség, rosszhiszeműség vizsgálata körében annak is jelentősége van, hogy a részesedést átruházó személy az átruházás időpontjában rendelkezésre álló adatok, információk alapján tudott, illetve tudhatott-e arról, számolhatott-e azzal, hogy a többségi részesedést megszerző tag annak birtokában olyan magatartást fog tanúsítani, ami azt eredményezi, hogy a cég fantomizálódik, székhelyén, telephelyén, fióktelepén, illetve a képviselőjére jogosult személy a lakcímén egyaránt elérhetetlenné válik.

A perbeli esetben az egyértelműen megállapítható volt, hogy az alperes régebb óta ismerte a részesedést megszerző ...t. A vevő az üzletbe korábban is bejárt, így az üzlet menetről tudomással bírt. Olyan peradat nem merült fel, amely alátámasztotta volna, hogy a vevő abból a célból vásárolta meg a többségi részesedést, hogy utóbb fantomizálja a céget, s e tény az alperes ismerte.

Az üzletrész adásvételi szerződésben rögzítésre került a tartozás ténye, az APEH által indított

végrehajtási eljárás, a szerződő felek a tartozás összegét pedig a vételárba beszámították. Az alperes a társaság céges okiratait, könyvelési anyagát átadta a vevő részére, aki ennek ismeretében vásárolta meg a céget és vállalta annak működtetését. Az ítélet tábla kiemelten utal ... érdektelen tanú vallomására, amely a csatolt okiratokkal együtt egyértelműen alátámasztotta, hogy a Kft. az üzletrész átruházás időpontját követően még legalább fél évig működött, bevétellel rendelkezett.

Mindezek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak felülmérlegelésére nem látott lehetőséget, ezért azt a Pp.253. § (2) bekezdése szerint a Pp.254. § (3) bekezdése szerint helyes indokaira utalással helybenhagyta. A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítélet tábla a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes javára 140.000 Ft + Áfa másodfokú költség megfizetésére a csatolt megbízási szerződés szerint a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései alapján. A felperes az 1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bekezdés c.) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesült, ezért a le nem rótt 449.759 Ft fellebbezési illetéket a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. április 19.

Vargáné dr. Erdődi Ágnes sk.
törvényszéki tanácselnök
a tanács elnöke

dr. Szabó Györgyi sk.
törvényszéki bíró,előadó

dr. Gajdos István sk
törvényszéki bíró